

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide c ja j rikkumine.

7. novembril 2016 esitatud hagi – Hércules Club de Fútbol versus komisjon**(Kohtuasi T-766/16)**

(2017/C 006/60)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Hispaania) (esindajad: advokaadid S. Rating ja Y. Martínez Mata)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni otsus C (2016) 4060 final, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuse esemeks on Hércules CF puudutavas osas 18 miljoni euro suurune laen, mille üks eraõiguslik üksus andis teisele eraõiguslikule üksusele Fundación de la Comunidad Valenciana Hércules de Alicante, mis kasutas suurt osa laenust Hércules CF aktsiate märkimiseks kapitali suurendamise raames. Sellele laenule andis garantii avalik-õiguslik finantsasutus Institut Valencià de Finances.

Komisjon kinnitab, et selle tehingu tagajärjel sai Hércules CF riigiabi, mis seisnes erinevuses garantiiga laenu maksumuse ja sellise laenu maksumuse vahel, mida oleks antud turu tegelikes tingimustes; seda summat on kaasajastatud alates laenu andmise kuupäevast kuni otsuse tegemiseni.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et on valesti kohaldatud komisjoni teatist EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta garantiidena antava riigiabi suhtes.
 - Ta kinnitab sellega seoses, et apellant ei olnud 2004. aasta suuniste tähenduses „kriisis olev ettevõtja“ ja et antud garantii võttis tõepoolest arvesse laenu tagasi maksmata jätmise riski ja laenu vastutagatist.
2. Teine väide, mis on esitatud teise võimalusena, et puudus mõju konkurentsile ja liikmesriikidevahelisele kaubandusele.
 - Sellega seoses kinnitab hageja, et Hércules CF ei saanud võistelda Euroopas ja et väidetav abi ei andnud talle mingit konkurentsieelist.

3. Kolmas väide, mis on esitatud kolmanda võimalusena, et oletatavat abi on valesti arvutatud.

31. oktoobril 2016 esitatud hagi – BNP Paribas versus EKP

(Kohtuasi T-768/16)

(2017/C 006/61)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: BNP Paribas (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid A. Champsaur ja A. Delors)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ELTL artiklite 256 ja 263 alusel Euroopa Keskpanga 24. augusti 2016. aasta otsus ECB/SSM/2016 – ROMUWSFPU8MPRO8K5P83/136;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Keskpanngalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, mis tugineb õigusnormi rikkumisele, mille Euroopa Keskpank (EKP) olevat toime pannud, tõlgendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1; edaspidi „määrus nr 575/2013“) sätteid.

Hageja heidab EKP 24. augusti 2016. aasta otsusele, millega jäeti rahuldamata taotlus saada luba jätta finantsvõimenduse määra arvutamist välja nõuded avaliku sektori asutuste vastu (edaspidi „vaidlustatud otsus“), ette seda, et:

- see on vastuolus Euroopa seadusandja sooviga ja määruse nr 575/2013 eesmärkidega;
 - see võtab kõnealuse määruse artikli 429 lõikelt 14 kogu kasuliku mõju;
 - EKP võtab sellega üle Euroopa seadusandja pädevused.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus sisaldab ilmset viga seoses reguleeritud hoiuste usaldatavusriski hindamisega, kuna EKP jättis arvesse võtmata õigusliku raamistiku ja seda hoiust puudutavad empiirilised andmed ning Euroopa Pangandusjärelevalve asjakohased aruanded, ja tegi hindamisvea seoses nii võimendusriski kui ka muude kaasnevate usaldatavusriskidega.
 3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus rikub proportsionaalsuse põhimõtet, kuna esiteks rikub see Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud proportsionaalsuse üldpõhimõtet ja teiseks ei vasta see konkreetsetele nõuetele, mis kaasnevad proportsionaalsuse põhimõttega usaldatavuse järelevalve valdkonnas ja mille kohaselt tuleb usaldatavusnõuded kohandada panga ärimudeli ja riskidega, mis sellega kaasnevad finantseerimissektorile ja majandusele.